

Официален вестник

на Европейския съюз

C 194

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
2 юли 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2011/C 194/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> OB C 186, 25.6.2011 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2011/C 194/02	Дело C-147/08: Решение на Съда (голям състав) от 10 май 2011 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Hamburg, Германия) — Jürgen Römer/Freie und Hansestadt Hamburg (Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Общи принципи на правото на Съюза — Член 157 ДФЕС — Директива 2000/78/ЕО — Приложно поле — Понятие за заплащане — Основания за изключване — Професионална пенсионна схема за допълнителна пенсия за осигурителен стаж на бившите заети лица в орган за местно самоуправление и преживелите ги лица — Метод за изчисляване на тази пенсия, по-благоприятен за сключили брак получатели в сравнение с получатели, които съжителстват при условията на регистрирано житейско партньорство — Дискриминация, основана на сексуална ориентация)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 194/03	Съединени дела C-230/09 и C-231/09: Решение на Съда (първи състав) от 5 май 2011 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof, Германия) — Hauptzollamt Koblenz/Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)/Theodor Aissen, Hermann Rohaan (Селско стопанство — Сектор на млякото и млечните продукти — Регламент (ЕО) № 1788/2003 — Такса в сектора на млякото и млечните продукти — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика — Прехвърляне на индивидуални референтни количества — Отражение върху изчисляването на таксата — Отражение върху изчисляването на премията за млечни продукти)	3
2011/C 194/04	Дело C-391/09: Решение на Съда (втори състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas — Република Литва) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn/Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius (Гражданство на Съюза — Свобода на движение и на пребиваване в държавите членки — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на гражданство — Членове 18 ДФЕС и 21 ДФЕС — Принцип на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход — Директива 2000/43/ЕО — Национална правна уредба, предписваща личните и фамилните имена на физическите лица да се изписват в актовете за гражданско състояние при спазване на правилата за писане на официалния национален език)	4
2011/C 194/05	Дело C-543/09: Решение на Съда (трети състав) от 5 май 2011 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht, Германия) — Deutsche Telekom AG/Bundesrepublik Deutschland (Електронни съобщения — Директива 2002/22/ЕО — Член 25, параграф 2 — Директива 2002/58/ЕО — Член 12 — Предоставяне на телефонни справочни услуги и указатели — Задължение на предприятието, предоставящо телефонни номера, да предава на други предприятия притежаваните от него данни за абонатите на трети предприятия)	5
2011/C 194/06	Дело C-107/10: Решение на Съда (трети състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град, България) — „Енел Марица Изток 3“ АД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изгълнението“, НАП (Преюдициално запитване — ДДС — Директиви 77/388/ЕИО и 2006/112/ЕО — Възстановяване — Срок — Лихви — Прихващане — Принципи на данъчен неутралитет и на пропорционалност — Защита на оправданите правни очаквания)	5
2011/C 194/07	Дело C-144/10: Решение на Съда (трети състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Kammergericht Berlin, Германия) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts/JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch (Съдебна компетентност по граждански дела — Член 22, точка 2 и член 27 от Регламент (ЕО) № 44/2001 — Изключителна компетентност на юрисдикциите на държавата по седалището да разглеждат спорове, свързани с действителността на решенията на органите на дружества — Обхват — Иск, предявен от публичноправно юридическо лице, за установяване на нищожност на споразумение поради твърдяна недействителност на решенията на органите му, свързани със сключването на това споразумение — Висящи дела — Задължение на съда, различен от първия сезиран съд, да спре производството — Обхват)	6
2011/C 194/08	Съединени дела C-201/10 и C-202/10: Решение на Съда (четвърти състав) от 5 май 2011 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg, Германия) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Защита на финансовите интереси на Европейския съюз — Член 3 — Връщане на възстановяване при износ — Тридесетгодишен давностен срок — Правило за давност, което е част от общото гражданско право на държава членка — Прилагане „по аналогия“ — Принцип на правната сигурност — Принцип на оправданите правни очаквания — Принцип на пропорционалност)	7

2011/C 194/09	Дело C-294/10: Решение на Съда (трети състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts, Република Латвия) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks/Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija (Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 5, параграф 3 — Обезщетяване на пътниците при отмяна на полет — Освобождаване от задължението за обезщетяване, в случай на извънредни обстоятелства — Вземане на всички необходими мерки от въздушния превозвач за предотвратяване на последиците от извънредни обстоятелства — Своевременно планиране на ресурсите, за да може полетът да се извърши след отпадането на тези обстоятелства) ...	7
2011/C 194/10	Дело C-479/10: Решение на Съда (пети състав) от 10 май 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 1999/30/ЕО — Контрол върху замърсяването — Пределно допустими стойности на концентрациите на ПЧ10 в околния въздух)	8
2011/C 194/11	Дело C-128/11: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 14 март 2011 г. — UsedSoft GmbH/Oracle International Corp.	8
2011/C 194/12	Дело C-165/11: Преюдициално запитване, отправено от Najvyšší súd Slovenskej republiky (Словашка република) на 4 април 2011 г. — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky/Profitube spol. s. r. o.	9
2011/C 194/13	Дело C-173/11: Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединеното кралство) на 8 април 2011 г. — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd/Sportradar GmbH (дружество, регистрирано в Германия), Sportradar (дружество, регистрирано в Швейцария)	10
2011/C 194/14	Дело C-177/11: Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция) на 15 април 2011 г. — Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton/1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon и 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis	10
2011/C 194/15	Дело C-209/11: Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция) на 4 май 2011 г. — Sportingbet PLC/Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon	11

Общ съд

2011/C 194/16	Дело T-423/07: Решение на Общия съд от 19 май 2011 г. — Ryanair/Комисия (Държавни помощи — Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Сектор на въздухоплаването — Изключително ползване на терминал 2 на летище Мюнхен — Иск за установяване на неправомерно бездействие — Изразяване на становище от Комисията — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество — Задължение за действие — Липса)	12
2011/C 194/17	Дело T-502/07: Решение на Общия съд от 18 май 2011 г. — IIC-Intersport International/СХВП — McKenzie (McKENZIE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „McKENZIE“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна словна марка на Общността „McKINLEY“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	12

2011/C 194/18	Дело T-207/08: Решение на Общия съд от 18 май 2011 г. — Habanos/CXВП — Tabacos de Centroamérica (KIOWA) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „KIOWA“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна национална фигуративна марка „СОНІВА“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 13	13
2011/C 194/19	Дело T-580/08: Решение на Общия съд от 19 май 2011 г. — PJ Hungary/CXВП — Perekilló (PEPEQUILLO) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „PEPEQUILLO“ — По-ранни словни и фигуративни национални марки и марки на Общността „PEPE“ и „PEPE JEANS“ — Restitutio in integrum — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на стоките — Член 78 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 81 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент № 207/2009) 13	13
2011/C 194/20	Дело T-376/09: Решение на Общия съд от 18 май 2011 г. — Glenton España/CXВП — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „POLO SANTA MARIA“ — По-ранна фигуративна марка на Бенелюкс, която представлява силует на играч на поло — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 14	14
2011/C 194/21	Дело T-81/10: Решение на Общия съд от 19 май 2011 г. — Tempus Vade/CXВП — Palacios Serrano (AIR FORCE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „AIR FORCE“ — По-ранни словна и фигуративни марки на Общността и по-ранни словна и фигуративни национални марки „TIME FORCE“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009) 14	14
2011/C 194/22	Дело T-206/11: Жалба, подадена на 4 април 2011 г. — COMPLEX/CXВП — Kajometal (KX) 14	14
2011/C 194/23	Дело T-207/11: Жалба, подадена на 8 април 2011 г. — EyeSense/CXВП — Osypka Medical (ISENSE) 15	15
2011/C 194/24	Дело T-216/11: Жалба, подадена на 18 април 2011 г. — Progest/CXВП — Sopralax & Vosmarques (IMPERIA) 15	15
2011/C 194/25	Дело T-219/11: Жалба, подадена на 15 април 2011 г. — Otero González/CXВП — Apli-Agipa (AGIPA) 16	16
2011/C 194/26	Дело T-220/11: Жалба, подадена на 18 април 2011 г. — TeamBank/CXВП — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit) 16	16
2011/C 194/27	Дело T-223/11: Иск, преяден на 20 април 2011 г. — Siemens/Комисия 17	17
2011/C 194/28	Дело T-224/11: Жалба, подадена на 21 април 2011 г. — Caventa/CXВП — Anson's Herrenhaus (BERG) 17	17
2011/C 194/29	Дело T-225/11: Жалба, подадена на 21 април 2011 г. — Caventa/CXВП — Anson's Herrenhaus (BERG) 18	18

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 194/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 186, 25.6.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 179, 18.6.2011 г.

ОВ С 173, 11.6.2011 г.

ОВ С 160, 28.5.2011 г.

ОВ С 152, 21.5.2011 г.

ОВ С 145, 14.5.2011 г.

ОВ С 139, 7.5.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 10 май 2011 г. (преюдициално запитване от *Arbeitsgericht Hamburg*, Германия) — *Jürgen Römer/Freie und Hansestadt Hamburg*

(Дело C-147/08) ⁽¹⁾

(Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Общи принципи на правото на Съюза — Член 157 ДФЕС — Директива 2000/78/ЕО — Приложно поле — Понятие за заплащане — Основания за изключване — Професионална пенсионна схема за допълнителна пенсия за осигурителен стаж на бившите заети лица в орган за местно самоуправление и преживелите ги лица — Метод за изчисляване на тази пенсия, по-благоприятен за сключили брак получатели в сравнение с получатели, които съжителстват при условията на регистрирано житейско партньорство — Дискриминация, основана на сексуална ориентация)

(2011/C 194/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Jürgen Römer*Отговорник: *Freie und Hansestadt Hamburg*

Предмет

Преюдициално запитване — *Arbeitsgericht Hamburg* — Тълкуване на принципа на равно третиране, на член 141 от Договора за ЕО, на член 1, член 2, член 3, параграф 1, буква в) и на член 3, параграф 3, както и на съображение 22 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Приложно поле на директивата — Изключване на всякакъв вид плащания, правени по държавни схеми и други подобни, включително държавно социално осигуряване и социална закрила — Изключване на националните законодателства относно семейното положение и зависещите от това обезщетения — Професионална пенсионна схема за допълнителна пенсия за осигурителен стаж на бившите заети лица в орган за местно

самоуправление и преживелите ги лица — Метод за изчисляване на тази пенсия, по-благоприятен за сключили брак получатели в сравнение с получатели, които съжителстват при условията на регистрирано житейско партньорство

Диспозитив

1. Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че нито предвид член 3, параграф 3, нито предвид съображение 22 от нея се изключват от нейното материално приложно поле допълнителните пенсии за осигурителен стаж като изплащанията на бившите служители на *Freie und Hansestadt Hamburg* и на преживелите ги лица на основание на Закона на провинция Халбург за допълнителните пенсии за осигурителен стаж и за преживяло лице на заетите лица на *Freie und Hansestadt Hamburg* (*Erstes Ruhelgeldgesetz der Freien und Hansestadt Hamburg*) в редакцията му към 30 май 1995 г., които съставляват заплащане по смисъла на член 157 ДФЕС.
2. Разпоредбите на член 1 във връзка с тези на член 2 и на член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78 не допускат национална разпоредба като член 10, параграф 6 от споменатия Закон на провинция Халбург, по силата на която обвързано в рамките на житейско партньорство осигурено лице получава допълнителна пенсия за осигурителен стаж в размер, по-нисък от отпуснатия на сключило брак осигурено лице, което не е в трайна фактическа раздяла, ако:

— в съответната държава членка бракът е запазен за лица от различен пол и съществува едновременно с житейско партньорство като предвиденото в Закона за регистрираното житейско партньорство (*Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft*) от 16 февруари 2001 г., запазено за лица от един и същ пол, и

— е налице пряка дискриминация поради сексуална ориентация, след като в съответствие с националното право посоченият житейски партньор се намира в правно и фактическо положение, сравнено с това на сключило брак лице, що се отнася до споменатата пенсия. Запитващата юрисдикция е компетентна да прецени сравнимостта, като се съсредоточи върху уредените в рамките на съответния институт насрещни права и задължения на спрузите и лицата, ангажирани в житейско партньорство, които права и задължения са релевантни предвид целта и условията на предоставяне на въпросното обезщетение.

3. В хипотеза, при която член 10, параграф 6 от Закона на провинция Хамбург за допълнителните пенсии за осигурителен стаж и за преживяло лице на зетите лица на Freie und Hansestadt Hamburg в редакцията му от 30 май 1995 г. би установил дискриминация по смисъла на член 2 от Директива 2000/78, частноправен субект като жалбоподателя в главното производство би могъл да се позове на правото на равно третиране най-рано след изтичането на срока за транспониране на споменатата директива, а имено след 3 декември 2003 г., при това без да се налага преди това националният законодател да приведе споменатата разпоредба в съответствие с правото на Съюза.

(¹) ОВ С 171, 5.7.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 5 май 2011 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof, Германия) — Hauptzollamt Koblenz/Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)/Theodor Aissen, Hermann Rohaan

(Съединени дела C-230/09 и C-231/09) (¹)

(Селско стопанство — Сектор на млякото и млечните продукти — Регламент (ЕО) № 1788/2003 — Такса в сектора на млякото и млечните продукти — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Схеми за директно подполагане в рамките на общата селскостопанска политика — Прехвърляне на индивидуални референтни количества — Отражение върху изчисляването на таксата — Отражение върху изчисляването на премията за млечни продукти)

(2011/C 194/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Иници: Hauptzollamt Koblenz (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

Ответници: Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Theodor Aissen, Hermann Rohaan (C-231/09)

В присъствието на: Bundesministerium der Finanzen

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof — Тълкуване на

член 5, буква к) от Регламент (ЕО) № 1788/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година за въвеждането на такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 270, стр. 123; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 50, стр. 22) — Възстановяване на референтно количество мляко по време на референтния период вследствие на прекратяване на договор за аренда — Взема ли се предвид при определянето на индивидуалното референтно количество на арендодателя количеството, което предишният арендатор вече е прехвърлил по време на референтния период?

Диспозитив

1. Член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1788/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година за въвеждане на такса в сектора на млякото и млечните продукти, изменен с Регламент (ЕО) № 2217/2004 на Съвета от 22 декември 2004 година, трябва да се тълкува в смисъл, че преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки трябва да се извършва пропорционално на индивидуалното референтно количество на всеки производител, доставил свръхколичества, а имено на това, установено към 1 април на релевантния дванадесетмесечен период или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите членки. Понятието за индивидуално референтно количество, използвано в тази разпоредба, не позволява вземането предвид на прехвърляния на референтни количества, извършени през този период.
2. Национална правна уредба, с която се прилага предоставената по член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003, изменен с Регламент № 2217/2004, възможност за определяне на обективни критерии, съгласно които да се извършва преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки, трябва да отговаря по-специално на общите принципи на правото на Съюза, както и на преследваните от общата селскостопанска политика цели, и по-специално на тези от тях, към които е насочена общата организация на пазарите в сектора на млякото.
3. Тези цели допускат приета с оглед прилагането на посочената възможност национална правна уредба, която позволява на производителите, доставили свръхколичества — когато в съответствие с разпоредбите на Регламент № 1788/2003, изменен с Регламент № 2217/2004, през релевантния дванадесетмесечен период им е прехвърлено индивидуално референтно количество, от което през същия период вече е произведено и доставено мляко от разполагалия по-рано с това количество производител — да участват в това преразпределяне, включвайки изцяло или отчасти това референтно количество. При все това при приетането на подобна правна уредба държавите членки трябва да следят тя да не дава основание за прехвърляния, които въпреки че формално отговарят на условията, предвидени в този регламент, биха имали единствено за цел да позволят на някои производители, доставили свръхколичества, да са в по-благоприятно положение при посоченото преразпределяне.
4. Понятието „индивидуално референтно количество, отговарящо на условията за премия и налично за стопанството“, съдържащо се в член 95, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подполагане в рамките на Общата

селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001, изменен с Регламент (ЕО) № 118/2005 на Комисията от 26 януари 2005 година, което съответства на понятието „свободно референтно количество“, определението за което е дадено в член 5, буква κ) от Регламент № 1788/2003, изменен с Регламент № 2217/2004, трябва да се тълкува в списък, че когато през релевантния дванадесет-месечен период на производител бъде прехвърлено референтно количество, от което през същия период прехвърлителят вече е извършил доставки, то не обхваща, що се отнася до приобретателя, частта от прехвърленото референтно количество, от която прехвърлителят вече е извършил доставки, без да заплаща такса.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Vilnius miesto 1 apylinkės teismas — Република Литва) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn/Vilnius miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilnius miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

(Дело С-391/09) (¹)

(Гражданство на Съюза — Свобода на движение и на пребиваване в държавите членки — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на гражданство — Членове 18 ДФЕС и 21 ДФЕС — Принцип на равно третиране на лица без разлика на расата или етническият произход — Директива 2000/43/ЕО — Национална правна уредба, предписваща личните и фамилните имена на физическите лица да се изписват в актовете за гражданско състояние при спазване на правилата за писане на официалния национален език)

(2011/С 194/04)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Vilnius miesto 1 apylinkės teismas

Страни в главното производство

Ищци: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn

Ответници: Vilnius miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilnius miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

Предмет

Преюдициално запитване — Тълкуване на член 12, параграф 1 ЕО и член 18, параграф 1 ЕО, както и на член 2, параграф 2, буква б) от Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000

година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническият произход (ОВ L 180, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19) — Национална правна уредба, предписваща личните и фамилните имена на лицата с друго гражданство да се изписват с буквите на официалния език на държавата в актовете за гражданско състояние, издадени от тази държава.

Диспозитив

1. Национална правна уредба, която предвижда, че личното и фамилното име на едно лице могат да бъдат изписвани в актовете за гражданско състояние на тази държава само във вид, който спазва правилата за писане на официалния национален език, засяга положение, което не попада в приложното поле на Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническият произход.

2. Член 21 ДФЕС следва да се тълкува в списък, че:

— допуска компетентните органи на една държава членка да откажат, в изпълнение на национална правна уредба, която предвижда, че личните и фамилните имена на едно лице могат да се изписват в актовете за гражданско състояние на тази държава само във вид, който спазва правилата за писане на официалния национален език, да изменят в удостоверенията за раждане и за брак на свой гражданин личното и фамилното име на същия според правилата за писане на друга държава членка,

— допуска компетентните органи на една държава членка да откажат, при обстоятелства като разглежданите по главното производство и в изпълнение на същата тази правна уредба, да изменят общото фамилно име на брачна двойка от граждани на Съюза, както фигурира в актовете за гражданско състояние, издадени от държавата членка по произход на един от тези граждани, във вид, който спазва правилата за писане на последната държава, при условие че този отказ не поражда за посочените граждани на Съюза сериозни неудобства от административен, професионален и частен характер, което трябва да се определи от запитващата юрисдикция. Ако случаят е такъв, тази юрисдикция трябва да провери и дали отказът за изменение е необходим за защита на интересите, които националната правна уредба цели да гарантира и е пропорционален на легитимно преследваната цел,

— допуска компетентните органи на една държава членка да откажат, при обстоятелства като разглежданите по главното производство и в изпълнение на същата тази правна уредба, да изменят удостоверението за брак на гражданин на Съюза, гражданин на друга държава членка, с цел личните имена на посочения гражданин да бъдат изписани в това удостоверение с диакритични знаци, както са били изписани в актовете за гражданско състояние, издадени от неговата държава членка по произход, и във вид, който спазва правилата за писане на официалния национален език на последната държава.

(¹) ОВ С 312, 19.12.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 5 май 2011 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht, Германия) — Deutsche Telekom AG/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-543/09) ⁽¹⁾

(Електронни съобщения — Директива 2002/22/ЕО — Член 25, параграф 2 — Директива 2002/58/ЕО — Член 12 — Предоставяне на телефонни справочни услуги и указатели — Задължение на предприятието, предоставящо телефонни номера, да предава на други предприятия притежаваните от него данни за абонатите на трети предприятия)

(2011/C 194/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Deutsche Telekom AG

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

В присъствието на: GoYellow GmbH, Telix AG

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesverwaltungsgericht — Тълкуване на член 25, параграф 2 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213), както и на член 12 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, стр. 37, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63) — Доставка на услугата „телефонен указател“ — Обхват на задължението, наложено на предприятието, което предоставя телефонни номера на абонати, да предава на други предприятия всички релевантни данни с цел издаване на универсален телефонен указател или предлагане на универсална справочна услуга — Данни относно абонатите на трети предприятия

Диспозитив

1. Член 25, параграф 2 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която налага на предприятията, предоставящи телефонни номера на

крайни потребители, задължението да предоставят на други предприятия, чиято дейност се състои в предоставяне на публични телефонни услуги и указатели, не само данните за собствените си абонати, но и притежаваните от тях данни за абонатите на трети предприятия.

2. Член 12 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации („Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации“) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която задължава издаващите публични указатели предприятия да предават притежаваните от тях лични данни на абонатите на други доставчици на телефонни услуги на разположение на трети предприятия, чиято дейност се състои в издаването на печатен или електронен публичен указател или в осигуряването на достъп до такива указатели посредством справочна услуга, без за това предаване да се изисква абонатите отново да дадат съгласието си, стига обаче преди първото включване на данните ил в публичен указател абонатите да са били информирани за целта на този указател и за възможността данните да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги и да е гарантирано, че след предаването ил посочените данни няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото ил публикуване.

⁽¹⁾ ОВ C 80, 27.3.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град, България) — „Енел Марица Изток 3“ АД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, НАП

(Дело C-107/10) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — ДДС — Директиви 77/388/ЕИО и 2006/112/ЕО — Възстановяване — Срок — Лихви — Прихващане — Принципи на данъчен неутралитет и на пропорционалност — Защита на оправданите правни очаквания)

(2011/C 194/06)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Енел Марица Изток 3“ АД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, НАП

Предмет

Преюдициалното запитване — Административен съд София-град — Тълкуване на член 18, параграф 4 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), и на член 183, първа алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Императивен срок за възстановяване на надвзетия ДДС, при изтичането на който се изчисляват лихвите, дължими на данъчнозадълженото лице — Промяна в националното законодателство в хода на такова изчисляване, съгласно която при данъчна ревизия изчисляването се прави от датата на акта за определяне на данъчно задължение, с който се слага край на данъчната ревизия — Разумен срок — Възможност за възстановяване на надвзетия ДДС чрез прихващане на подлежащата на възстановяване сума с фискални задължения на лицето — Принципи на данъчен неутралитет и на пропорционалност

Диспозитив

1. Член 183 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2006/138/ЕО на Съвета от 19 декември 2006 година, разгледан във връзка с принципа на защита на оправданите правни очаквания, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда с обратна сила да се продължи срокът за възстановяване на надвзет данък върху добавената стойност, доколкото тази правна уредба лишава данъчнозадълженото лице от правото, с което е разполагало преди влизането ѝ в сила, да получи лихва за забава върху сумата, която трябва да му се възстанови.
2. Член 183 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2006/138, разгледан в съответствие с принципа на данъчен неутралитет, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която общият срок за възстановяване на надвзетия данък върху добавената стойност, след изтичането на който се дължи лихва за забава върху сумата, която трябва да се възстанови, се продължава при започване на данъчна ревизия, като в резултат от това продължаване лихвата се дължи едва от датата на приключване на това производство, при положение че надвзетият данък вече е бил прехвърлен през трите данъчни периода, следващи този, през който надвзетият данък е бил налице. За сметка на това обстоятелството, че този общ срок е определен с продължителност от 45 дни, не е в разрез със споменатата разпоредба.
3. Член 183 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2006/138, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска надвзетият данък върху добавената стойност да се възстановява чрез прихващане.

(¹) ОВ С 134, 22.5.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Kammergericht Berlin, Германия) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts/JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Дело C-144/10) (¹)

(Съдебна компетентност по граждански дела — Член 22, точка 2 и член 27 от Регламент (ЕО) № 44/2001 — Изключителна компетентност на юрисдикциите на държавата по седалището да разглеждат спорове, свързани с действителността на решенията на органите на дружества — Обхват — Иск, предявен от публичноправно юридическо лице, за установяване на нищожност на споразумение поради твърдяна недействителност на решенията на органите му, свързани със сключването на това споразумение — Висящи дела — Задължение на съда, различен от първия сезиран съд, да спре производството — Обхват)

(2011/C 194/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Kammergericht Berlin

Страни в главното производство

Ищец: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Ответник: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Предмет

Преюдициално запитване — Kammergericht Berlin — Тълкуване на член 22, точка 2 и на член 27 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Изключителна компетентност на юрисдикциите на държавата по седалището по спорове, свързани с действителността на решенията на органите на дружествата — Приложимост на това правило за изключителна компетентност по отношение на иск, предявен от публичноправно юридическо лице, за установяване на нищожност на споразумение относно компетентността поради претендирана недействителност на решенията на органите му, свързани със сключването на това споразумение

Диспозитив

Член 22, точка 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела следва да се тълкува в смисъл, че той не се прилага спрямо спор, в рамките на който едно дружество изтъква, че дадено споразумение не може да му бъде противопоставено предвид твърдяна недействителност — която била налице поради нарушение на устава му — на решение на неговите органи, довело до сключване на това споразумение.

(¹) ОВ С 148, 5.6.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 май 2011 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg, Германия) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Съединени дела C-201/10 и C-202/10) ⁽¹⁾

(Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Защита на финансовите интереси на Европейския съюз — Член 3 — Връщане на възстановяване при износ — Тридесетгодишен давностен срок — Правило за давност, което е част от общото гражданско право на държава членка — Прилагане „по аналогия“ — Принцип на правната сигурност — Принцип на оправданите правни очаквания — Принцип на пропорционалност)

(2011/C 194/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищци: Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Hamburg — Тълкуване на член 3, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166) — Връщане на възстановяване при износ, придобито незаконно от износителя в резултат на извършени от него нередности — Прилагане на национална правна уредба, която предвижда давностен срок от 30 години — Принципи на правна сигурност и на пропорционалност

Диспозитив

1. При обстоятелства като разглежданите в делата по главното производство в контекста на защитата на финансовите интереси на Съюза, уредена в Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности, и на основание на член 3, параграф 3 от този регламент принципът на правна сигурност като цяло допуска националните административни и съдебни органи на държава членка да прилагат „по аналогия“ давностен срок, изведен от национална общоправна разпоредба, към спор, свързан с връщане на

незаконно платено възстановяване при износ, при условие обаче че такава прилагане, основано на съдебната практика, е било достатъчно предвидимо — обстоятелство, което запитващата юрисдикция следва да провери.

2. При обстоятелства като разглежданите в делата по главното производство принципът на пропорционалност не допуска в рамките на използването от държавите членки на възможността, предоставена ил по член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95, да се прилага тридесетгодишен давностен срок към спор, свързан с връщане на незаконно придобити възстановявания.
3. При обстоятелства като разглежданите в делата по главното производство принципът на правна сигурност не допуска давностен срок, който е „по-дълъг“ по смисъла на член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95, да бъде изведен от давностен срок по общото право, напален посредством съдебната практика, за да отговори на принципа на пропорционалност, тъй като при такива обстоятелства във всички случаи е предвиден да се прилага давностният срок от четири години по член 3, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2988/95.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 31.7.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts, Република Латвия) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks/Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Дело C-294/10) ⁽¹⁾

(Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 5, параграф 3 — Обезщетяване на пътниците при отмяна на полет — Освобождение от задължението за обезщетяване, в случай на извънредни обстоятелства — Вземане на всички необходими мерки от въздушния превозвач за предотвратяване на последиците от извънредни обстоятелства — Своевременно планиране на ресурсите, за да може полетът да се извърши след отпадането на тези обстоятелства)

(2011/C 194/09)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Ответник: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 5, параграф 3 и член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218) — Отмяна на полет първоначално поради затварянето на въздушното пространство вследствие на проблеми с радарните и авиационните системи, а впоследствие поради изтичането на разрешената максимална продължителност на работното време на летателния екипаж — Вземане от въздушния превозвач на всички необходими мерки, за да се избегнат извънредните обстоятелства

Диспозитив

Член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че след като е длъжен да вземе всички необходими мерки за предотвратяване на последиците от извънредни обстоятелства, при планирането на полета въздушният превозвач трябва в разумна степен да съобрази риска от закъснение поради евентуалното настъпване на такива обстоятелства. Следователно той трябва да предвиди известен запас от време, който да му позволи при възможност да осъществи целия полет след отпадането на извънредните обстоятелства. За сметка на това посочената разпоредба не следва да се тълкува като предвиждаща изискване, приложено без разлика за всички въздушни превозвачи, като част от необходимите мерки да планират общо и без оглед на ситуацията определен минимален запас от време за всички случаи на настъпили извънредни обстоятелства. Когато се преценява дали въздушният превозвач има капацитет да осъществи целия планиран полет при новите условия, произтичащи от настъпването на тези обстоятелства, трябва да се следи да не се изисква запас от време с такава продължителност, че въздушният превозвач да е принуден да направи непоносими жертви с оглед на капацитета на предприятието му към дадения момент. Член 6, параграф 1 от посочения Регламент не се прилага за целите на тази преценка.

(¹) ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Решение на Съда (пети състав) от 10 май 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция

(Дело С-479/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 1999/30/ЕО — Контрол върху замърсяването — Пределно допустими стойности на концентрациите на ПЧ10 в околния въздух)

(2011/С 194/10)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Alcover San Pedro и К. Simonsson)

Ответник: Кралство Швеция (представители: А. Falk и С. Meyer-Seitz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 5, параграф 1 от Директива 1999/30/ЕО на Съвета от 22 април 1999 година относно пределно допустимите стойности за серен диоксид, азотен диоксид и азотни оксиди, прахови частици и олово в околния въздух (ОВ L 163, стр. 41; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 46) — Превишаване на пределно допустимите стойности на ПЧ10 в околния въздух през 2005 г., 2006 г. и 2007 г. в зони SW 2 и SW 4, а през 2005 г. и 2006 г. в зона SW 5

Диспозитив

1. Като в периода 2005 г. — 2007 г. е превишило пределно допустимите стойности на ПЧ10 в околния въздух в зони SW 2 и SW 4, а през 2005 г. и 2006 г. — в зона SW 5, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по член 5, параграф 1 от Директива 1999/30/ЕО на Съвета от 22 април 1999 година относно пределно допустимите стойности за серен диоксид, азотен диоксид и азотни оксиди, прахови частици и олово в околния въздух.
2. Осъжда Кралство Швеция да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 14 март 2011 г. — UsedSoft GmbH/Oracle International Corp.

(Дело С-128/11)

(2011/С 194/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: UsedSoft GmbH

Ответник: Oracle International Corp.

Преюдициални въпроси

1. Има ли качеството на „законен приобретател“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2009/24/ЕО (¹) лицето, което може да се позовава на изчерпване на правото на разпространение на копие от компютърна програма?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: Изчерпва ли се правото на разпространение на копие от компютърна програма по член 4, параграф 2, първа част от изречението от Директива 2009/24/ЕО, когато приобретателят изготви копие със съгласието на носителя на правата чрез презапис на програмата от Интернет върху носител на данни?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос: Може ли лице, което е придобило „използван“ лиценз за софтуер за изготвянето на копие от програма в качеството му на „законен приобретател“ съгласно член 5, параграф 1 и член 4, параграф 2, първа част от изречението от Директива 2009/24/ЕО да се позове на изчерпване на правото на разпространение на копие от компютърната програма, изготвено от приобретателя със съгласието на носителя на правата чрез презапис на програмата от Интернет върху носител на данни, когато този първи приобретател е унищожил своето копие от програмата или не го използва повече?

(¹) Директива 2009/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно правната закрила на компютърните програми (ОВ L 111, стр. 16).

Преюдициално запитване, отправено от Najvyšší súd Slovenskej republiky (Словашка република) на 4 април 2011 г. — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky/ Profitube spol. s. r. o.

(Дело C-165/11)

(2011/C 194/12)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Ответник: Profitube spol., s. r. o.

Преюдициални въпроси

1. Дали — в хипотеза, при която през 2005 г. и 2006 г. в публичен митнически склад, разположен на територията на държава членка на Европейския съюз, са били [внесени] от вносител от тази държава членка стоки с произход от държава, която не е членка на Европейския съюз (Украйна), които впоследствие са били преработени в посочения склад под режим активно усъвършенстване със система за отложено плащане и при която вместо да бъде изнесен веднага по смисъла на член 114 от Регламент ЕИО № 2913/92 крайният продукт е доставен в същия този склад от преработилия го субект на друго дружество от същата държава

членка, което не го е пуснало в свободно обръщение от посочения склад, а отново го е поставило под режим митническо складиране — към споменатата продажба на стоки в същия този митнически склад се прилага винаги и единствено общностната митническа правна уредба или с въпросната продажба правното положение се променя така, че към посочената сделка се прилага режима на Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година (¹), тоест възможно ли е за целите на режима на данъка върху добавената стойност по смисъла на Шеста директива да се приеме, че публичен митнически склад, разположен на територията на държава членка, е част от територията на Общността и по-конкретно на територията на тази държава членка по смисъла на съдържащото се в член 3 от Шеста директива определение?

2. Възможно ли е горепосоченото положение да се прецени в светлината на установената от Съда на Европейския съюз и свързана с прилагането на Шеста директива доктрина за злоупотреба с право (Решение от 21 февруари 2006 г. по дело Halifax, C-255/02) в смисъл, че с доставката на стоки в публичен митнически склад, разположен на територията на Словашката република, жалбоподателят вече е осъществил възмездна доставка на стоки на национална територия?

3. При утвърдителен отговор на първия въпрос, в смисъл че към въпросната сделка се прилага режимът на Шеста директива, представлява ли тази сделка данъчното събитие

а) във връзка с изискуемостта на данъка по смисъла на член 10, параграфи 1 и 2 от Шестата директива, доколкото е била осъществена доставка на стоки в митнически склад, разположен на територията на Словашката република, или

б) доколкото след внасянето на стоките от трета държава (член 10, параграф 3 от Шестата директива), тоест по време на престоя им в посочения митнически склад, митническият режим е отпаднал с доставката на депозираните стоки на друго лице от държава членка?

4. Осъществени ли са целите на Шестата директива, формулирани в нейния преамбюл, и по-специално целите на ГАТТ (СТО), когато към доставка на стоки, които са внесени от трета държава в митнически склад и впоследствие са преработени в този склад и са доставени на друго лице в тази държава членка в митнически склад, на територията на държава членка на Европейската общност, не е приложен режимът на данъка върху добавената стойност в посочената държава членка?

(¹) Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединеното кралство) на 8 април 2011 г. — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd/Sportradar GmbH (дружество, регистрирано в Германия), Sportradar (дружество, регистрирано в Швейцария)

(Дело C-173/11)

(2011/C 194/13)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

Ответници: Sportradar GmbH (дружество, регистрирано в Германия), Sportradar (дружество, регистрирано в Швейцария)

Преюдициални въпроси

1. Когато лице въвежда данни от база данни под закрилата на особеното [sui generis] право по Директива 96/9/ЕО⁽¹⁾ (наричана по-нататък „директивата за базите данни“) на своя уебсървър, който се намира в държава членка А, и в отговор на заявки от потребител в друга държава членка, Б, уебсървърът изпраща тези данни в компютъра на потребителя, в чиято памет те се съхраняват и се визуализират на екрана му
 - а) изпращането на данните представлява ли „извличане“ или „повторно използване“ от това лице?
 - б) дали е извличане и/или повторно използване от това лице
 - i) само в А;
 - ii) само в Б; или
 - iii) и в А, и в Б?

⁽¹⁾ Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни (ОВ L 77, стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 102).

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция) на 15 април 2011 г. — Syлlogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton/1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon и 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis

(Дело C-177/11)

(2011/C 194/14)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulío tis Epikrateias (Държавен съвет)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Syлlogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton (Сдружение на урбанистите и специалистите по териториално планиране в Гърция)

Ответници: 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon (министър на околната среда, териториалното развитие и благоустройството), 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon kai (министър на икономиката и финансите), 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis (министър на вътрешните работи, публичната администрация и децентрализацията)

Преюдициален въпрос

Означават ли текстът на член 3, параграф 2, буква б) от Директива 2001/42/ЕО относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135), който предвижда, че екологична оценка се извършва за всички планове и програми, „които, с оглед вероятните последици върху местата, са били определени, че изискват оценка в съответствие с членове 6 или 7 от Директива 92/43/ЕО“, че задължението за подлагане на определен план на екологична оценка зависи от това дали по отношение на този план се прилагат условията за извършване на екологична оценка по смисъла на Директива 92/43/ЕО, и следователно също както посочените разпоредби от Директива 92/43, че разпоредбата от Директива 2001/42 предполага да се установи, че планът може да има съществено въздействие върху определена специална защитена зона, като оставя на държавите членки извършването на съответна преценка по същество? Или, напротив, по силата на член 3, параграф 2, буква б) от Директива 2001/42 задължението за извършване на екологична оценка в съответствие с Директивата не зависи от това дали са налице условията за извършване на екологична оценка по смисъла на Директива 92/43, тоест от преценката на вероятните съществени последици върху дадена специална защитена зона, а напротив, за да възникне задължението за извършване на такава оценка, е достатъчно да се установи, че даден план е свързан по някакъв начин с някоя от териториите, посочени в Директива 92/43, а не непременно със специална защитена зона?

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulio tis Epikrateias (Гърция) на 4 май 2011 г. — Sportingbet PLC/Υπουργος Πολιτισμου, Υπουργος Οικονομίας και Οικονομικόν

(Дело C-209/11)

(2011/C 194/15)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sportingbet PLC

Ответници: Υπουργος Πολιτισμου, Υπουργος Οικονομίας και Οικονομικόν

Преюдициални въпроси

1. Съвместима ли е с разпоредбите на членове 43 и 49 от Договора за ЕО национална нормативна уредба, която с цел да ограничи предлагането на хазартни игри, предоставя изключителното право във връзка с развитието, управлението, организацията и функционирането на хазартните игри на едно единствено предприятие, учредено като акционерно дружество и котирано на борсата, още повече когато това предприятие рекламира организираните от него хазартни игри, като дейността му обхваща и други държави, играчите участват свободно и максималният размер на залога и на печалбата се определя за отделен фиш, а не за отделен играч?
2. В случай на отрицателен отговор на първия въпрос съвместима ли е с членове 43 и 49 от Договора за ЕО национална нормативна уредба, която сама по себе си противодействайки на престъпността чрез упражняването на контрол над предприятията, действащи в разглеждания сектор, за да осигури развитието на тези дейности изключо-

чително в рамките на контролирани схеми, предоставя изключителното право във връзка с развитието, управлението, организацията и функционирането на хазартни игри на едно-единствено предприятие, дори когато по този начин едновременно се стига до неограничено развитие на съответно предлагане; или пък се налага във всеки случай, за да се счита това ограничение подходящо за постигането на целта за противодействие на престъпността, развиването на предлагането да бъде все пак контролирано, т.е. да се запази в рамките на необходимото за постигане на тази цел и да не излиза извън тях? В случай, че посоченото развитие трябва все пак да се контролира, може ли то да се счита за контролирано от тази гледна точка, когато в сектора се предоставя изключително право на образуване, притежавашо характеристиките, изброени в първия преюдициален въпрос? Накрая, в случай, че се приеме, че предоставянето на въпросното изключително право води до контролирано развитие на предлагането на хазартни игри, предоставянето на едно-единствено предприятие надвишава ли необходимото в смисъл, че същата цел може надлежно да се постигне и с предоставянето на това право на повече от едно предприятие?

3. Ако във връзка с предходните два преюдициални въпроса се приеме, че предоставянето с въпросните национални разпоредби на изключително право във връзка с развитието, управлението, организацията и функционирането на хазартните игри не е съвместимо с членове 43 и 49 от Договора за ЕО: а) по смисъла на посочените разпоредби на Договора допустимо ли е в рамките на преходен период, необходим за приемането на разпоредби, съвместими с Договора за ЕО, националните органи да не разглеждат заявленията за започване на такива дейности, представени от субекти, установени в други държави членки; б) при утвърдителен отговор въз основа на какви критерии се определя продължителността на този преходен период; в) ако не се допуска преходен период, въз основа на какви критерии националните органи трябва да преценяват съответните заявления?

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 19 май 2011 г. —
Ryanair/Комисия

(Дело T-423/07) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Сектор на въздухоплаването — Изключително ползване на терминал 2 на летище Мюнхен — Иск за установяване на неправомерно бездействие — Изразяване на становище от Комисията — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество — Задължение за действие — Липса)

(2011/C 194/16)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия) (представител: E. Vahida, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, S. Noë и E. Righini)

Предмет

Искане за установяване на неправомерно бездействие на Комисията, доколкото тя не се е произнесла по жалбата на ищеца относно, от една страна, помощ, за която се твърди, че е предоставена от Федерална република Германия на Lufthansa и на нейните партньори от Star Alliance, под формата на изключително ползване на терминал 2 на летище Мюнхен (Германия), и от друга страна, относно твърдението за злоупотреба с господстващо положение от страна на летище Мюнхен

Диспозитив

1. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по направеното от Ryanair Ltd искане за установяване на неправомерно бездействие по отношение на твърдението за предоставена държавна помощ в полза на Lufthansa.
2. Отхвърля искането на Ryanair за установяване на неправомерно бездействие по отношение на твърдението за предоставена държавна помощ в полза на партньорите на Lufthansa от Star Alliance.
3. Отхвърля искането на Ryanair за установяване на неправомерно бездействие по отношение на твърдението за злоупотреба с господстващо положение.
4. Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски и половината от тези на Ryanair.

5. Осъжда Ryanair да понесе половината от направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 8, 12.1.2008 г.

Решение на Общия съд от 18 май 2011 г. — IC-Intersport International/CXВП — McKenzie (McKENZIE)

(Дело T-502/07) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „McKENZIE“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна словна марка на Общността „McKINLEY“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 194/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: IC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Швейцария) (представител: P. Steinhäuser, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: A. Folliard-Monguiral и D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: The McKenzie Corp. Ltd (Ponteland Village, Newcastle Upon Tyne, Обединеното кралство) (представители: D. Alexander, QC, R. Kempner и O.M. Delafaille, solicitors)

Предмет

Жалба срещу Решението на втори апелативен състав на СХВП от 15 октомври 2007 г. (преписка R 1425/2006-2) в рамките на производство по възражение между The McKenzie Corporation Ltd и IC — Intersport International Corp. GmbH

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда IC-Intersport International Corp. GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 51, 23.2.2008 г.

**Решение на Общия съд от 18 май 2011 г. —
Habanos/CXВП — Tabacos de Centroamérica (KIOWA)**

(Дело T-207/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „KIOWA“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна национална фигуративна марка „СОНІВА“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 194/18)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Corporación Habanos, SA (Хавана, Куба) (представители: първоначално V. Gil Vega и A. Ruiz López, впоследствие A. Ruiz López, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Tabacos de Centroamérica, SL (Pozuelo de Alarcón, Испания) (представител: R.M. Caldés Llopis, avocat)

Предмет

Жалба срещу Решението на втори апелативен състав на СХВП от 31 март 2008 г. (преписка R 1189/2007-2) в рамките на производство по възражение между Corporación Habanos, SA и Tabacos de Centroamérica, SL

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Corporación Habanos, SA понася направените от него разноски, както и тези, направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП).
3. Tabacos de Centroamérica, SL понася направените от него разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 15.8.2008 г.

**Решение на Общия съд от 19 май 2011 г. — PJ
Hungary/CXВП — Pepekillo (PEPEQUILLO)**

(Дело T-580/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „PEPEQUILLO“ — По-ранни словни и фигуративни национални марки и марки на Общността „PEPE“ и „PEPE JEANS“ — Restitutio in integrum — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на стоките — Член 78 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 81 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент № 207/2009)

(2011/С 194/19)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Будапеща, Унгария) (представители: M. H. Granado Carpenter и C. Gutiérrez Martínez, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: O. Mondéjar Ortuño)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Pepekillo, SL (Algésiras, Испания) (представител: J. Garrido Pastor, avocat)

Предмет

Жалба срещу решенията на първи апелативен състав на СХВП от 30 април и 24 септември 2008 г. (и двете постановени по преписка R 722/2007-1), съответно относно искането на Pepekillo, SL за restitutio in integrum и относно производството по възражение между PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) и Pepekillo

Диспозитив

1. Отменя решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 24 септември 2008 г. (преписка R 722/2007-1).
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. СХВП понася направените от нея съдебни разноски, половината от разноските на PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft), както и необходимите разходи, направени от PJ Hungary kft във връзка с производството пред първи апелативен състав на СХВП.
4. Pepekillo, SL понася, наред с направените от него съдебни разноски, и половината от съдебните разноски на PJ Hungary kft.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 21.2.2009 г.

Решение на Общия съд от 18 май 2011 г. — Glenton España/CXВП — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA)(Дело T-376/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „POLO SANTA MARIA“ — По-ранна фигуративна марка на Бенелюкс, която представлява силует на играч на поло — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 194/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Glenton España, SA (Мадрид, Испания) (представители: E. Armijo Chávarri и A. Castán Pérez-Gómez, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: The Polo/Lauren Company, LP (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени американски щати) (представители: R. Black, R. Guthrie, solicitors, и S. Malynicz, barrister)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 18 юни 2009 г. (преписка R 594/2008-2) относно производство по възражение между The Polo/Lauren Company, LP и Glenton España, SA

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Glenton España, SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Общия съд от 19 май 2011 г. — Tempus Vade/CXВП — Palacios Serrano (AIR FORCE)(Дело T-81/10) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „AIR FORCE“ — По-ранни словна и фигуративни марки на Общността и по-ранни словна и фигуративни национални марки „TIME FORCE“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от обръкване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 194/21)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Tempus Vade, SL (San Sebastián de los Reyes, Испания) (представител: A. Gómez López, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Juan Palacios Serrano (Alcobendas, Испания) (представители: E. Ochoa Santamaría, J. del Valle Sánchez и V. Ruiz de Velasco Martínez de Ercilla, avocats)

Предмет

Жалба срещу Решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 7 януари 2010 г. (преписка R 1114/2008-4) в рамките на производство по възражение между Tempus Vade, SL и г-н Juan Palacios Serrano

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Tempus Vade, SL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 100, 17.4.2010 г.

Жалба, подадена на 4 април 2011 г. — COMPLEX/CXВП — Kajometal (KX)

(Дело T-206/11)

(2011/С 194/22)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: COMPLEX S.A. (Łódź, Полша) (представител: R. Rumpel, адвокат)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kajometal s.r.o. (Dolny Kubin, Словакия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за основателна;
- да отмени решението, постановено на 21 януари 2011 г. от втори апелативен състав на СХВП по дело R 864/2010-2;
- да приеме вместо него друго решение, с което се отказва регистрацията на марката КХ № 61225405;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Kajometal s.r.o.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка КХ за стоките от клас 7.

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: COMPLEX S.A.

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: словната марка на Общността № 3 588 241 СХ, регистрирана за стоките от клас 7, графичната марка на Общността № 397 932 СХ PRECISION BEARINGS, регистрирана за стоките от клас 7.

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: погрешно прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾ относно марката на Общността, доколкото съществува вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 8 април 2011 г. — EyeSense/СХВП — Osypka Medical (ISENSE)

(Дело T-207/11)

(2011/С 194/23)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: EyeSense AG (Базел, Швейцария) (представител: N. Aicher, Rechtsanwältin)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Osypka Medical GmbH (Берлин, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение R 1098/2010-4 на четвърти апелативен състав на СХВП от 4 февруари 2011 г.;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, в това число и разноските по производството пред СХВП.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Osypka Medical

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „ISENSE“ за стоки и услуги от класове 9, 10 и 42 — регистрация № 7 165 327

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: национална словна марка „EyeSense“ за стоки и услуги от класове 10 и 42

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като апелативният състав погрешно е приел, че не съществува вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 18 април 2011 г. — Progust/СХВП — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)

(Дело T-216/11)

(2011/С 194/24)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Progust, SL (Хирона, Испания) (представител: г-жа М. Е. López Camba и г-н J. L. Rivas Zurdo, abogados)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sopralex & Vosmarques SA (Брюксел, Белгия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да се отмени изцяло Решение на първи апелативен състав по преписка R 1036/2010-1,
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски на жалбоподателя,
- да се осъди Sopralex & Vosmarques SA да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „IMPERIA“ (заявка за регистрация № 7.008.154) за стоки и услуги от класове 29, 30, 31, 32 и 43

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Sopralex & Vosmarques SA

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка на Общността (№ 3 260 288), съдържаща словния елемент „IMPERIAL“ за стоки от клас 29

Решение на отдела по споровете: уважава възражението и отхвърля заявката за регистрация.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: неправилно тълкуване и прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 15 април 2011 г. — Otero González/СХВП — Apli-Agipa (AGIPA)

(Дело Т-219/11)

(2011/С 194/25)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: José Luis Otero González (Барселона, Испания) (представител: г-жа S. Correa, abogada)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Apli-Agipa SAS (Дорман, Франция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на втори апелативен състав от 14 февруари 2011 г. по преписка R 0556/2010-2 що се отнася до частичното приемане на следните стоки: „фотографии; канцеларски лепила и лепила за домакински цели; четки за рисуване; пишещи машини и канцеларско оборудване (с изключение на мебели); учебни материали (с изключение на апарати); пластмасови материали за опаковки (които не са включени в други класове); печатарски букви; клишетата“;
- да отхвърли заявката за марка на Общността № 5.676.721 „AGIPA“ относно всички стоки от клас 16;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: APLI-AGIPA S.A.S.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „AGIPA“ (заявка за регистрация № 5.676.721) за стоки от клас 16

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: испанска словна марка „AGIPA“ (№ 2.216.879) и испанска фигуративна марка, съдържаща словния елемент „a — agipa“ (№ 1.269.511), и двете регистрирани за стоки от клас 16

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: частично уважава жалбата.

Изложени правни основания: неправилно тълкуване и прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 април 2011 г. — TeamBank/СХВП — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)

(Дело Т-220/11)

(2011/С 194/26)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: TeamBank AG Nürnberg (Нюрнберг, Германия) (представители: Т. Kiphuth, Н. Lindner и D. Terheggen, avocats)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Fercredit Servizi Finanziari SpA (Рим, Италия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 3 февруари 2011 г. по преписка № R 719/2010-1,
- ответникът да се осъди да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „f@ir Credit“ за услуги от клас 36 (заявка № 6 947 766).

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в производството по възражение: Fercredit Servizi Finanziari SpA.

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка „FERCREDIT“ за стоки и услуги от класове 6, 7, 12, 14, 16, 18, 25, 35, 36, 39, 41, 42, 43 и 44 (марка на Общността № 3 749 801), като възражението е насочено срещу регистрацията за услуги от клас 36.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като нямало вероятност от объркване между конфликтните знаци.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия), ОВ L 78, стр. 1.

Иск, предявен на 20 април 2011 г. — Siemens/Комисия

(Дело T-223/11)

(2011/C 194/27)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Siemens AG (Мюнхен, Германия) (представители: J. Risse, R. Harbst и H. Haller, lawyers)

Ответник: Европейска общност за атомна енергия, представлявана от Европейската комисия

Искания на ищеца

- да се осъди ответникът да заплати на ищеца сума в размер на 16 114 147 EUR, заедно с лихвите при лихвен процент, по-висок с 8 % от основния лихвен процент, приложим в Германия от 20 април 2011 г., и
- да се осъди ответникът да заплати всички разноски, направени от ищеца във връзка с настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага две правни основания:

1. В рамките на първото правно основание ищецът твърди, че съгласно сключения с ответника договор той има право на обезщетение за направените допълнителни разходи.
2. В рамките на второто правно основание ищецът твърди при условията на евентуалност, че това обезщетение за разходите трябва да се изплати съгласно приложимото за договора германско право и по-специално съгласно член 313 от германския Граждански кодекс (BGB).

Жалба, подадена на 21 април 2011 г. — Saventa/СХВП — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Дело T-224/11)

(2011/C 194/28)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Saventa AG (Rekingen, Швейцария) (представител: J. Krenzel, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Anson's Herrenhaus KG (Дюселдорф, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 февруари 2011 г. по дело R 1494/2010-1;
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „BERG“ за стоки от класове 25 и 28 (заявка за регистрация № 7 115 009)

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Anson's Herrenhaus KG

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: словната марка „Christian Berg“ за стоки и услуги от класове 3, 18, 25 и 35 (марка на Общността № 338 36 76), при което възражението е насочено срещу регистрацията за стоки от класове 25 и 28

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, доколкото не съществува вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 21 април 2011 г. — Saventa/CXВП — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Дело T-225/11)

(2011/C 194/29)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Saventa AG (Rekingen, Швейцария) (представител: J. Krenzle, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Anson's Herrenhaus KG (Дюселдорф, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 февруари 2011 г. по дело R 740/2010-1;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „BERG“ за стоки от класове 25 и 28 (заявка за регистрация № 7 124 084)

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Anson's Herrenhaus KG

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: словната марка „Christian Berg“ за стоки и услуги от класове 3, 18, 25 и 35 (марка на Общността № 338 36 76), при което възражението е насочено срещу регистрацията за стоки от класове 25 и 28

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, доколкото не съществува вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 26 април 2011 г. — Wall/CXВП — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)

(Дело T-227/11)

(2011/C 194/30)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Wall AG (Берлин, Германия) (представител: A. Nordemann, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Bluepod Media Worldwide Ltd (Лондон, Обединеното кралство)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени частично решение R 301/2010-1 на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 февруари 2011 г. и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „bluepod media“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 38 и 41 — заявка за марка на Общността № 6099709

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: регистрация на марка на Общността № 5660972 за фигуративна марка „blue spot“ за услуги от класове 35, 36, 37 и 38; регистрация на международна марка № 880800 за словна марка „BlueSpot“ за услуги от класове 35, 37 и 38; регистрация на германска марка № 30472373 за словна марка „BlueSpot“ за услуги от класове 35, 37 и 38

Решение на отдела по споровете: отхвърля жалбата.

Решение на апелативния състав: уважава частично жалбата и отхвърля частично заявката. Съответно допуска останалата част от заявката и отхвърля частично възражението.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността, тъй като апелативният състав погрешно е приел, че не съществува вероятност от объркване.

Иск, предявен на/Жалба, подадена на 4 май 2011 г. — Stichting Greenpeace Nederland и PAN Europe/Комисия

(Дело T-232/11)

(2011/C 194/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Stichting Greenpeace Nederland (Амстердам, Нидерландия) и Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Брюксел, Белгия) (представител: В. Klooster, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— Да се обяви, че решението на Комисията от 1 март 2011 г. (Ares (2011)223668) противоречи на Регламент № 1367/2006/ЕО⁽¹⁾;

— да де отмени решението на Комисията от 1 март 2011 г. (Ares (2011)223668);

— да се разпреди на Комисията да разгледа по същество молбата за вътрешно преразглеждане от 20 декември 2010 г. в срок, определен от Съда;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателите излагат две правни основания.

— С първото правно основание жалбоподателите твърдят, че Комисията е била длъжна да предприеме вътрешно преразглеждане на Директива 2010/77/ЕО⁽²⁾, в съответствие с искането на жалбоподателите, тъй като посочената директива не е с общо приложение, както поддържа ответника, а представлява по-скоро акт, съдържащ конкретни и индивидуални решения, основани на множество индивидуални молби на съответните производители.

— Второто правно основание е изведено от твърдението на жалбоподателите, че спорното решение противоречи на Регламент № 1367/2006/ЕО доколкото Директива 2010/77/ЕО съдържа няколко административни акта, представляващи индивидуални решения, приети в отговор на индивидуални молби. Освен това, тъй като Комисията не е приела директивата в рамките на законодателната си власт, жалбоподателите считат, че следва да се осигури достъп до правосъдие по отношение на такава директива.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 123)

⁽²⁾ Директива 2010/77/ЕС на Комисията от 10 ноември 2010 година за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета по отношение на датите, на които изтича включването в приложение I на някои активни вещества (ОВ L 293, стр. 48)

Жалба, подадена на 26 април 2011 г. — Glaxo Group/CXВП — Farmodiética (ADVANCE)

(Дело T-243/11)

(2011/C 194/32)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Glaxo Group Ltd (Greenford, Обединеното кралство) (представител: О. Benito, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda (Estda de S.Marcos, Португалия)

Искания на жалбоподателя

- да се спре производството до постановяване на решение в Португалия по искането за обявяване на недействителност, тъй като с него се оспорва единственото основание за отхвърляне на заявка за марка на Общността № 6472971, и ако не бъде уважено това искане за обявяване на недействителност,
- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 25 февруари 2011 г. по преписка R 665/2010-4, и
- да се осъди ответникът и/или другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „ADVANCE“ за стоки от клас 5 — заявка за марка на Общността № 6472971

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка „ADVANCIS CAPS MORE BIOAVAILABLE. MORE EFFECTIVE“ за стоки от класове 3 и 5, регистрирана в Португалия под № 417744

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 65, параграф 2 от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав: (i) приема, че жалбоподателят не е оспорил решението на отдела по споровете от 25 февруари 2010 г. по отношение на сходството на съответните стоки, (ii) приема, че няма основание за отклоняване от решението на отдела по споровете от 25 февруари 2010 г. по отношение на сходството на съответните стоки, (iii) не проверява дали съответните стоки от клас 3 са сходни или не на съответните стоки от клас 5, (iv) не пояснява защо е необходимо да се вземе предвид начинът, по който знаците се произнасят на английски език, при положение че релевантната територия е Португалия, (v) приема, че между конфликтните марки е налице сходство от фонетична гледна точка на английски език, (vi) прилага неправилни критерии за сравнение на знаците, като по този начин неправилно заключава, че степента на сходство е средна, и (vii) прилага неправилни и непълни критерии при преценка на общата вероятност от объркване.

Жалба, подадена на 6 май 2011 г. — ClientEarth и International Chemical Secretariat/ECHA

(Дело T-245/11)

(2011/C 194/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ClientEarth (Лондон, Обединеното кралство) и The International Chemical Secretariat (Гьотеборг, Швеция) (представител: P. Kirch, lawyer)

Ответник: Европейска агенция по химикалите (ECHA)

Искания на жалбоподателите

- да се обяви, че ответникът е нарушил Орхуската конвенция за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда;
- да се обяви, че ответникът е нарушил Регламент (ЕО) № 1367/2006 ⁽¹⁾;
- да се обяви, че ответникът е нарушил Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽²⁾;
- да се отмени решението, което се съдържа в отговора на ответника от 4 март 2011 г., потвърждаващ отказа да се предостави достъп до поисканите документи, и
- да се осъди ответникът да заплати разноските на жалбоподателите, включително тези на евентуалните встъпили страни.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателите искат отмяна, в съответствие с член 263 ДФЕС, на решението на ответника от 4 март 2011 г. с което се потвърждава отказа да се предостави достъп до документи, съдържащи имената и адресите на регистрираните (производители/вносители) за голям брой вещества, за които се твърди, че са опасни за здравето на хората и за околната среда, както и количествата, в които тези вещества са пуснати на пазара на Съюза.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателите излагат пет правни основания.

1. С първото си правно основание жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение нарушава член 8, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, доколкото Комисията не е отговорила на потвърждението на заявката на жалбоподателите в установения срок, без да обоснове тази забава.

2. С второто си правно основание жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение нарушава член 4, параграфи 4 и 6 от Регламент № 1049/2001, доколкото Комисията не се е допитала до заявителите, за да провери наличието на търговски интерес, обосноваващ неоповестяването, и доколкото не е представила достатъчно доводи, които да установяват несъмнено, че документите не трябва да се оповестяват.
3. С третото си правно основание жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение нарушава член 4, параграфи 1, 2, 3 и 4 от Орхуската конвенция, доколкото Комисията отказва да им предостави достъп до поисканата информация. Обжалваното решение нарушавало и член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006, тъй като Комисията не тълкувала ограничително изключенията, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001, предвид обществен интерес от оповестяването на поисканата информация и доколкото исканата информация се отнася до емисии в околната среда.
4. С четвъртото си правно основание жалбоподателите поддържат, че обжалваното решение нарушава член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001, тъй като с него не се установява, че е засегната значително ефективността на вътрешния процес на вземане на решения на ЕСНА, както и член 4, параграф 2, първа алинея от същия регламент, доколкото Комисията не е доказала съществуването на търговски интерес, който да обоснове неоповестяването.
5. С петото си правно основание жалбоподателите поддържат, че обжалваното решение нарушава член 4, параграф 3, втора алинея и член 4, параграф 2, първа алинея от Регламент № 1049/2001, тъй като Комисията не е установила дали е налице по-висш обществен интерес, който обосновава оповестяването и не представя подробни мотиви за този отказ.

(¹) Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).

(²) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

<u>Известие №</u>	Съдържание (продължение)	Страница
2011/С 194/30	Дело T-227/11: Жалба, подадена на 26 април 2011 г. — Wall/CXВП — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)	18
2011/С 194/31	Дело T-232/11: Иск, предявен на/Жалба, подадена на 4 май 2011 г. — Stichting Greenpeace Nederland и PAN Europe/Комисия	19
2011/С 194/32	Дело T-243/11: Жалба, подадена на 26 април 2011 г. — Glaxo Group/CXВП — Farmodiética (ADVANCE)	19
2011/С 194/33	Дело T-245/11: Жалба, подадена на 6 май 2011 г. — ClientEarth и International Chemical Secretariat/ECHA	20

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

